

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 ft — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői irodát:
PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.
 1. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Nyomtatás:
 a kiadóhivatal vez. ált.

A hadügyminiszter ur mókái.

Pécs, 1896. június hó 11.

Ha nem lenne ránk nézve olyan szégyenteljes, valóban jót lehetne mulatni azokon a dörgedelmes határozatokon, a melyeket a magyar delegáció a hadügyminiszterrel szemben hozni szokott, azokon az ellenzéki tornagyakorlatokon, a melyekkel jó Hegedűs Sándor, Pulszky Gusztó, meg Gajary igyeksenek fölfrissíteni a folytonos fejbőlintásban megtespedt vértüket és mindezekkel szemben a monarchiában egyedül hatalmas nagy urnak, a Rájk-krixminiszternek packázó mókáin, a melyekkel a fontoskodó delegátus urakat évről-évre lefózi.

Mert az érdektelen szemlélő csakugyan nem tekintheti egyébnek mókázásnál azokat az írásbeli és szóbeli válaszokat, a melyeket a hadügyminiszter a delegáció határozataira s egyes delegátusok felszólalásaira adni szokott, annyira magukon hordják ezek a válaszok a felelősségérzet teljes hiányát s a delegáció határozatainak semmibe vevését.

Igy vagyunk a delegációnak a Magyarországon létesítendő tiszti akadémiára vonatkozó határozatával, melyet a mi delegációnk annyiszor ujitott meg s a hadügyminiszter annyiszor nem vett semmibe, hogy az idén végre is a delegáció adta be a derekát s kijelentette, hogy hát jól van, ha a miniszternek csakugyan nem

kell tisztképző, a delegáció sem sürgeti többé ennek fölállítását, de ha majd egyszer szükség lesz egy újabb tiszti akadémiára, akkor elvárja, hogy ez Magyarországon fog felállíttatni.

Ezzel a halotti beszéddel temette el a magyar delegáció azt a nagy garral hozott határozatát, a melylyel a kormányparton oly nagyra voltak, hogy szinte megijedtek a saját kuruc voltukon, a mikor hozták.

Magasabb tiszti akadémia nem kell, hisz ország-világ látja, hogy az osztrák-magyar hadsereget máris majd szétveti a nagy hadi tudomány, hanem kellenek hadi iskolák, a hol az ifjak megtanulják a halbrexet, meg a halblinxet, no meg aztán egy kicsit magukba szívják a „hagyományos szellem“ üdítő balzsamát s így képeztetnek ki jó szubalternus tisztekké; mert a mily nagy bőségében vagyunk a magasabb stratégiával szaturált félelmes hadvezéreknek, annyira érezzük az execirplatzon feszíteni, a lányok és asszonyok körül legyeskedni és kávéház-töltelékül szolgálni hivatott olyan lájdinantok hiányát, a kiknek legmerészebb álmaikban sem jelenik meg a marsallbot, hanem vágyaik netovábbját képezi a kapitányi penzió s az aranygallér — ad honores.

Mivel tehát Magyarországon tiszti akadémia nem kell, helyette felállított a hadügyminiszter két hadapród isko-

lát Ausztriában, egyet Lembergben, egyet meg Ennsben, s a mikor tegnapelőtt a delegáció albizottságában e miatt a talmi ellenzék kérdőre vonta Krieghammer urat, ez azzal indokolta a fenti helyek választását, hogy ott azért volt szükség ezekre az intézetekre, mert egész keleti Galiciában és Bukovinában egyrészt, felső Ausztriában, Salzburgban és déli Csehországban másrészt (mindegyik terület csaknem akkora, mint Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye) nincsen kadétiskola. No meg minek is állította volna Magyarországon ezeket az iskolákat, a mikor a már itt levő kadétiskolákban is a rendelkezésre álló 1098 hely közül csak 835 van magyar állampolgárok fiaival betöltve.

Perse arra a további kérdésre, hogy hát miért van ez így, adós maradt a felelettel a lovassági tábornok ur, mert akkor azzal is ki kellett volna rukkolni, hogy hány folyamodó magyar fiut utasítottak vissza csak azért, mert az egyedül üdvözítő német nyelvet nem bírták, hisz a buta „Stockungar“ gyerekek tanításával nem lehet hátráltatni a „Cultursprache“ birtokában levők előmenetelét. Meg kellett volna mondania azt is, hogy a magyarországi kadétiskola nem magyar illetőségű növendékei közül hány élvez ingyenes és hány féláru helyeket, s akkor kiszült volna, hogy az állami kedvezményeket az itteni katonai iskolákban is legnagyobbbrészt

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A battisztruhás kis leány.

Írta: Bérezl S. Károly.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Hol volt, hol nem volt, egy rengeteg erdő. A rengeteg erdőben nagy angol park. Az angolpark közös közepében egy vén kastély.

Ez ám aztán a kastély! Ugy hívják, hogy podári kastély. Szakasztott olyan, mint az aranyzarkalában forgó tündérpalota.

Falai faragott kőből, teteje rézből, háromszáz hatvanhat ablaka cifra kristályüvegből. A négy sarkán négy torony. A tornyokon négy vaskakas kukorékolt, akik azért kukorékoltak, hogy a négy toronyban lakó négy medve el ne aludják.

A négy medvének azért kellett unosuntalan ébren virrasztani, mert ők őristék a kastély selyemhaju kisasszonyát.

A kastély körül szálas fenyők, sudaras jávorfák, odvas bükkök, jószagu hársok. A fenyőkön tarka farku rigók füttyöltek; az odvas bükkök lombjai között vadgalambok nevettek; a jószagu hársokon méhek dörgicseáltak; a bokrok, bozótok sürtyében hangos torku madarak fészkeltek.

Hát még a kastély belseje? Az ám csak a gyönyörű!

Az ámbitusokon szászával nyiló lobéliák, orkideák, pálmák, banánok és mások. A falak nem is látszanak a rajtok keresztülkaulólökölöz indáktól, lecsüngő virágfürtöktől. A szobák meg aranyrokkán pörgetett selyemszálakból szőtt piros kelmével vannak kikárpitosva. A padlókon perzsi szőnyegek nyújtózkodnak, melyek mussikálnak. De csak akkor mussikálnak, ha a selyemhaju kisasszony icipici lábcskáit őrsik a süppedékes, puha hátukon.

A selyemhaju, szép kisasszonyról szól ez a kurta mese.

Hasad a hajnal.

Erdők, mezők madarai ékes füttyszóval köszöntik a fosszó felhők mögül pirkadó égi király fényes tekintetét.

A kastélypark fagyalbokrai, jászmin cserjei között márványból való szökőkút löveli hatágu sugarát.

A vistsükörre permetezve visszahulló gyöngycsöppök szívarványos káprázatában angyalnak látszik a lenge battisztruhás leány, ki a kut medencéjének peremén ülve, morzsákat hint a fényes pikkelyű halaknak. Mulat a torkos hullók játékán.

Mikor emigy megunta a mulatságot, nekivág a jegenyesornak.

Asz alléna át légy melódiákat dudolgatva a külső kertbe jut, melyet ritkán ültetett törpeakác-kerítés választ el a vadon nyirestől.

A nyires levelei csalogatják:

— Gyere, gyere kis leány!

Átmenjen, ne menjen? Ejj, csak azért is átmejj. Zeupes! Mária tul van a kerítésen.

Ugráskösbén valamelyik kíváncsi akác-bokor incselkedő kedvében belekapasszkodott a habostarka szoknyába és tréfálkodva kérdi:

— Hová sietas te szőke kis leány?

A szőke kis leány nagyon megharagudott a dévaj bokorra. Hogy is ne? Ruháját hamarjában rendbe hozva, így felel:

— Mi kösöd hosszája te neveletlen, tuskés ripók?

Beszeg fölfortyant erre a törpe csemetécske:

— Tuskés ripóknak csufolas? Tudod-e, kivel van dolgod? Én vagyok a napkeleti vén Akác király legkedvesebbik dedunokája. Amiért kicsufoltál, megátkoslak: tuskés legyen a veszed, tuskét hordj örökkéig a szivedben!

A battisztruhás kis leány csak nevette Akác király dedunokájának pulykamérgit. Még a könyei is kicsordultak nevéttében:

— Ejha, a kis torzonborz fajankó de mérges! Haha, haha!...

idegen illetőségűeknek juttatják, a szegénysorsu magyar ifjak tehát eleve ki vannak zárva az osztrák tisztikar paradicsomából, mert az ingyenes helyek a törzs- és főtisztek fia számára rezerváltak.

Lesz azonban egy előkészítő iskola a székelyföldön, persze a székelyek pénzén, a mely a hadügyminiszter kijelentése szerint „specialitás” lesz, a mennyiben ennek feladata csupán abban álland, hogy a mókány székelygyerekeket germanizálja, hogy így már kellőleg preparálva kerüljenek a kadétiskola szentélyébe.

Visszautasítja tehát a hadügyi kormányzat még a gondolatát is annak a sóvinisztikus gondolatnak, hogy a székely előkészítő iskolának magyar legyen a tannyelve. Ezt a delegáció természetesen tudomásul veszi s még sürgeti a germanizáció eme melegágyának mielőbbi felállítását.

Nem a legutolsó mókája volt Kriegerhammer urnak az is, a mivel az egyéves önkéntesek tömeges buktatását indokolta. Mindenki tudja, hogy ennek egyedüli oka az, hogy tartalékos tisztekre már nincs szükség, de ezt bevallani nem lehet, mert akkor nincs több értelme a kötelező tiszti vizsgának s a büntetésévnek, rá kell tehát fogni az önkéntesekre, hogy szamarak. Tartott is kenetteljes oktatást a miniszter ur arról, hogy azok az önkéntesek, kik a tiszti vizsgán nem felelnek meg, eljásztották az egyéves önkéntesség előjogát, mert a kiket előjogokkal ruháztunk fel, azoktól megfelelő kötelezettségeljesítést kell követelnünk.

Mintha bizony az önkéntesség olyan privilegium volna, a melyet a tisztvizsga fejében osztogatna a törvényhozás. Hát nem tudná azt a lovas generális ur, hogy az általános védkötelezettség egyenlőképpen való teljesítése idézné elő a legnagyobb egyenlőtlenséget s lenne a legigazságtalanabb, mert míg a földmives vagy az iparos a három évi szolgálat után meg-

A battisstruhás kis leány csak megy, mendegél az erdők sűrűjében. Amint így megy, mendegél, egyszerre csak beér egy szép ligetbe. Es volt a gyertyánliget. Ebben a ligetben lakott egy zöld szakállu remete, aki valamelyest értett a varázslók mesterségéhez is.

A kis lány el volt fáradva. Ezt meglátta egy vén odvasfa mellől a remete. Megsajnálta a szép lányt és hamarosan egy virágokkal himszett eleven szőnyeget varázsolt eléje, hogy legyen neki hol megnyugodni.

Milyen szőnyeg volt ez?! Százszor szebb, mint a kastélyban muzsikáló szőnyegek. Sárgafejtű pimpók, piros szemű pipitérek kukucsáltak a bársonyos füvek közül. A battisstruhás kis lány szinte elfeledte láttukra a fáradságát. Táncolhatnékja kerekedett.

Picike lábairól leoldja még icikébb cipellőit; ruháját meg derékkötőjébe gyűrve, kecsesen ugrabugrál a puha réten.

A táncot egy pár gerlegalamb kíséri muzsikával: krukru, krukru . . .

Amint így táncol, uramfia! — éles fájdalom nyilallik a lábába. Égető sebet érez piskótányi talpán. Sebet, mely piros harmatot hullajt a bársonyos rétre. Ebből a piros harmatból lett aztán a vérfejtű számóca . . .

A battisstruhás kis lány nagyon megijedt. Sirt, ritt, mint a párjavesztett pinytőke.

foghatja az ekeszarvát, vagy újra beülhet a műhelybe s folytathatja mesterségét ott, a hol elhagyta, addig az akadémiai tanulmányokat végző ifjúságot a hosszabb idejű szolgálat annyira visszavetné pályájának elérésében, hogy azt helyrehozni soha többé képes nem lenne.

Kulturpolitikai oka volt tehát az önkéntesi jog törvénybe iktatásának; nem a hadsereg, hanem a polgári társadalom középosztályának jogos érdekeit védi s azért nem minősíthető olyan előjognak, a melyet eljátszani lehetne azzal, hogy a hadsereg érdekeit nem elégíti ki.

Aztán komoly testület elé való volt az a hadügyminiszteri okoskodás, hogy lovat nem lehet venni a tenyésztőtől, mert az tul szokta becsülni a lovat, hanem a kereskedőtől, a ki szintén csak attól a rátartós tenyésztőtől vesz s e mellett még nyerni is akar? Igen, de a kereskedő — mint szakértő — egy ideig elő is készíti a lovat. — Persze, persze — ez az előkészítés az, a mihez a tenyésztő nem ért, de a mit a kereskedő sem mindig a lovon végez!

Nos hát delegátus urak, még mindig nem veszik észre, hogy a generális ur csak mókáz önökkel?

H i r e k .

Pécs, 1896 június 11.

A kutyaadó.

Most, hogy egész Pécs város területén folyik a kutyák összeírása s nemsokára elkövetkezik a kutyaadó kivetése, eszembe jut ez a szomorú történet. . . .

Nékem is van, akarom mondani, volt egy kis ratlerfaj kutyám. Mint fajtájellegesen mutatja, azon kasztra soroztatott az adónemet illetőleg, mely a lukszus tekintélyüknél fogva méltán megilleti.

Magamtól fizetek évente 5 frt keresetadót, tehát miért ne fizethetnék a Zolitól is annyit?! — Igen, kérem, az én kutyámnak Zoli volt a neve. — Szerettük mindnyájan,

Ibolyaszemeiből csak úgy potyogott az igazgyöngy.

Ki tudja, meddig sirdogált volna, ha egyszer csak egy vászongatyás parasztleányke nem terem előtte? A leányke lehajol hozzája, meg is szólítja:

— Mi lelt hugom?

— A lábam vérzik, — felel a kis leány.

— Mutasd, hadd lám: mi érte?

A kisasszony csöpp kis lábacskaí bezzeg elpirultak. Mint csigabiga a házába, úgy elbujtak a babostarka battiszt szoknyácska csipkeszegélye alá. De a leányke utoljára is előkunyorálta őket. A kisasszonyának hát mit volt tennie, mit nem: kénytelen, kölletlen odatette fájós lábacskaíját a leányke ölébe.

Ez meg aztán úgy bánt az irinkó-pirinkó kis lábbal, mint madár a pölyhös fiával. Szépen lehuza róla a tündérek szötte csikos harisnyát, hogy annál hamarabb megtalálja a sebet. Meg is találta. Hirtelenében ki is ránt valamit belőle.

— Bitang tuskéje te! — mondja a leány boszusan.

— Tüske? — kérdi a leány.

— Az ám. Akáctüske. Fáj-e még a helye?

— De fáj ám!

— No majd meggyógyítom én, — biztatja a leány és csókokkal, árvarózsa virágjával, meg rét ölen fakadt nefelegtessel boro-

rajongott érte az egész ház. A kis fiam, Jóska, beléje kapaszkodva tanult megjárni. S ha olykor-olykor eltört a mécse, csak a Zoli volt képes vele elhagyni a sirást. Továbbá, mint afféle művelt házi eb, tudott két lábon járni, szolgálni; vasabroncon keresztül, sétapálcát átugrálni. S mi fő tulajdonsága volt, sohasem nyult tiltott eddelhez.

Szóval, uraim és hölgyeim, az én Zolim igen tiszteletreméltó lett volna arra, hogy a kérdéses 5 frtot érette lefizessem. De le is fizettem volna, ha egy körülmény közbe nem jő, a halála. Gyászjelentést nem adok ki, inkább leirom gyászos kimulását.

Csak pár napja, hogy a nem várt eset, a borzasztó katasztrófa bekövetkezett. Váratlanul jött a csapás s nagyon érzékenyen süjtött.

Már többször megfigyeltem, hogy a Zoli kedvetlen. Kérdeztem tőle busulásának okát. Mindig egy szomorú farkcsóválás volt a felelet. Pedig, ha beszéddel nem is, de irás által adhatott volna feleletet. Mert a Zoli, kérem alássan, írni tudott. Még pedig hogyan? A nevét csak egyszerűen „i”-vel írta, nem „y”-al. Ebből láttam, hogy a Zoli nem hiu sem a nevére, sem a tudományára. Az utóbbi időkben mindig irással foglalkozott. Mióta nálunk bejött a kutyaadó, a Zoli szakadatlanul írt. El nem tudtam gondolni, mi sok írni valója lehet. Csak később tudtam meg, hogy a végrendeletét írta. De hogy miről, azt nem tudom.

Egyszer csak eltűnt hazulról; kerestük le a föld, és nem találtuk sehol. E miatt rajtam vigasztalhatatlan busulás vett erőt.

Szokott sétáimat a füzes körül a szokottnál hosszabbakra nyújtottam. Egy ily séta alkalmával, midőn már a hold vette által a nap örökét, szintén a füzesben sétáltam.

Szemeim mintha káprázat fogta volna el, magam előtt láttam Zolit. Egy háromszor görbült fűzfán függött. Porhüvelyéből rég kiköltözött a pára, csak fogait agyarta rám, melylyel a halállal vívott iszonyu tusát oly borzalmasan fejezte ki. E látványra egész idegrendszerem kinos mozgásba jött. Büntényt gyanítottam. Megnéztem a szegény párát közelebről. Hát képzeljék önök, mit láttak szemeim: a Zoli nyakában egy papirdarab csüngött, melyre az ő gömbölyű betűivel e sorok voltak írva: „Az adómat fizetni nem bírom. Szívesen megyek a halálba. Miattam senkinek ne történjék baja.”

gatja a battisstruhás kis leány pirinkó lábának sajtó sebet, vérző sebet . . .

A nap már javában a deledőn rostokolt, mire a battisstruhás kis lány hasavetődött a podári kastélyba.

Lankadt volt, mint a letört virág.

Doktort hívtak melléje. De a nagy-ságos kisasszony nem itta meg se az édes, se a keserű medicinákat.

— Nem kell nekem medicina, — bo-rult szomoruan anyja kebelére.

— Talán szép ruha, gyémántos karper-rec köll? Szólj édes leányom!

— Egyik se, másik se.

— Hát mit óhajtasz édes leányom, lel-kem leányom?

— Azt a parasztleányt hívasd ide, a ki kivette a lábamból minap a nagy tuskét.

A kastély urnője bámulva pillant hol a leányára, hol meg a doktorra, aki aggódva tapogatja a kisasszony pulzusát.

— Harminenyolc fokos láz, fántáziál, — mondja az orvos — egy kis csillapító és a beteg jobban lesz . . .

Papirra írja: klorál hidrát.

A staféta pedig lóhalálban nyargal or-vosságért a patikaboltba.

Szegény Zolit megkönyeztem, ennyi ön-feláldozást nem vártam tőle. Engem szabadított meg a gondtól, most már csak magam helyett fizetem az 5 frtot.

Legyen neki könnyű a gyepmesteri telep földje!

Iksz.

Napirend 1896. június 12-én

Naptár: péntek jun. 12. — Róm kath.: Jézus szt. Szive. — Prot.: Antonina. — Görög-kel. (június 31.) Herma. — Zsidó: R. Chod. — Nap két 8 óra 47 perckor; — nyugszik 7 óra 41 perckor. — Hold két éjjel 4 óra 6 perckor; nyugszik este 9 óra 23 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 19 Celsius fok meleg; légnomán 784. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó feihőzet mellett, jelentékeny csapadék nélkül, meleg szeles idő várható.

Baranyamegyei gazdasági egyesület igazgatósági választmányi ülése a vármegyeház nagytermében délután fél 5 órakor.

Vizsgálatok az ágostontéri fiúiskolákban reggel 8 órakor.

Érettségi és magánvizsga a főreáliskolában egész nap.

Iparstanoncok vizsgálata a belvárosi népis-kolában délután 5 órakor.

— (Uj ítélőtáblai bíró.) Ófelsége a király Nábrácky Lajos nagykanizsai törvényszéki bírót a pécsi kir. ítélőtáblához bírónak nevezte ki.

— (Kitüntetett ezredes.) Ófelsége a király Surányi Ferenc, pécsi 8. honvéd huszárezredbeli ezredesnek, a honvédfőparancsnokság első segédtisztjének a harmadosztályú vaskoronarendet díjmentesen adományozta.

— (Papszentelés.) A székesegyházban ma délelőtt 9 órakor vette kezdetét a papszentelési szertartások sorozata. Csak a Nándor felszentelt püspök, budapesti érseki helynök, tegnap este érkezett Pécsre, ma a kisebb rendeket adta fel a papjelölteknek: E kisebb rendek a következők: ostiarius, lectoratus, exorcista és acolythatus. Ma délután Troll Ferenc dr., püspöki helynök, kinek vendége Cselka püspök, nagy ebédet adott, melyen igen sokan vettek részt a papi és világi notabilitások közül.

— (Első mise.) Trejberics Titusz, szentferencendi áldozár f. hó 15-én

Egy napsugár, napos reggelen csöngettek a podári kastély faragott kapuján. A kaput kinyitotta a lakáj.

Mezitlábos, gatyás legényke volt, a ki csöngetett.

— Mit akarsz te kócos? — kérdi a sárgafrakkos ur.

— Nem egyebet, csak a kisasszonnyal akarok szólni — így a legényke.

— A kisasszonnyal? Elment az eszed?

— Ne komédiázz, ha mondom. Hallom, beteg; hát ahol csuda epret hostam nekiké aki-től olyan egészséges lesz, mint a fűzfán fűtyülő piros bögyű cinegemadár. Ereszsz hát, sietős az utam.

— Abból ugyan nem eszel te bugris. Mars innen!

— Csak azért se!

Szóbul harag, haragbul civódás. A legényt megütötték. Ez se volt rest: markolatig mártotta kusztoráját a sárga kaputrokk alá.

Hamarosan össze is kötözték a parasztot. Bevitték a városba. Itt az urak addig csúrték-csavarták a dolgát, mignem ez lett a vége: halált okozott testi sértés, négy évi áristom.

... Nehéz élet a rabélet. Még nehezebb annak, akit a babája kebléről visznek a tömlőcbe.

(hétfőn) reggel 6 órakor mondja első miséjét a ferencrendiek templomában, mely alkalommal az egyházi szónoklatot Vörös Nándor karkáplán tartja.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta havi ülését Aidinger János polgármester elnöklete alatt. Jelen voltak Majorosy Imre főjegyző, Zavaros Péter árvasszéki elnök, Dragunescu Döme pénzügyigazgató, Zsolnay György kir. ügyész, Czirer Elek dr. városi főorvos, Kovácsffy Kálmán kir. főmérnök, Szuly János, Krassnay Mihály, Laubheimer Róbert kir. segédtanfelügyelő, Ráth Mátyás, Egry József és Fekete Mihály városi tiszti főügyész. A szakelőadók jelentései május hóról felolvastattak, valamint fölolvastattak a belügyminiszter leirata, melylyel az eddigi anyakönyvvezetőket fölmentette. Ebből az alkalomból polgármester indítványára a fölmentett anyakönyvvezetőknek hazafias áldozatkészségükért, tevékenységükért és tapintatos eljárásukért, melylyel az új intézményt minden akadály és surlódás nélkül sikerült életbeléptetniük, a bizottság jegyzőkönyvi elismerését szavazott meg, melyet írásbelileg fognak az érdekelteknek kézbesíteni. Megérdemelték volna legalább ezt az elismerést a belügyi kormánytól is, a m valószínűleg ezuttal csakis azért maradt el, minthogy fölmentésük és az új anyakönyvvezetők kinevezetése lőhalálába ment végbe. Ifj. Pichler István, Koncsos Lipót és Kositzky Vilmos kivételes nősülési engedélyért való kérvényeik pártolólág terjesztetnek föl a honvédelmi miniszteriumhoz. Üdvözlé ezután polgármester a tanfelügyelő képviselőjében megjelent segédtanfelügyelőt és örömeinek ad kifejezést visszahelyeztetése fölött. „Lám — ugymond — volt sikere feliratunknak.“ A távollevő tagok távolmaradását igazolják, melynek során elnöklő polgármester elparentálta néhai Blauhorn Antalt, aki az intézmény létesítése óta állandó tagja volt a közigazgatási bizottságnak. Közéletünknek eredeti, megszokott

Félesztendő se telt bele, hogy a kisasszony valamennyire jobban lett.

A szálás tüfnyők galyai csakugy roskadoznak a rájuk fagyott zuzmarától.

A kastély háromszáz hatvanhat ablakából csillárok fénye áradozik millió sugárakkal a park hóbundájára.

A kárpitozott termekben muzsikaszó zendül.

A selyemhaju kisasszony liljomtestén csupa brokát, gyémánt. Ruhájának suhogó uszályát aranypikkelyes attillákba öltöztött apródok viszik utána az — oltárhoz.

A vőlegény, a szelid tekintetű fiatal ur esküszik:

— Szeretem ezt a tisztességes hajadont. A menyasszony is ráteszi kezét a keresztre:

— Szeretem ezen tisztességes ifju legényt.

Virradóra kelve nuptial room helyett lánykori szobájában találja a kandi napsugár a menyasszonyt — egyedül. Bánatos fejét tenger fenekén termő gyöngygyel kirakott Louis Quinze-asztalkájára hajtván tűnődik:

— De nehéz a ruhám! A myrtus koszoru is úgy szurja a fejemet, mintha töviskorona volna.

Belepett hozzája a pirosbóbitás cameriera. Utiruhába öltöztette a kisasszonnyecskét.

alakja volt az elhunyt, aki tündökölt a polgári erényekben s putritán jelleme mindnyájunk elismerését érdemelte ki. Polgármester indítványára családjának a bizottság fájdalom részvétét kifejező jegyzőkönyvi kivonat fog elküldetni és helye a legközelebbi közgyűlésen választás után fog betöltetni. Olvastatott végezetül a belügyminiszter leirata, mely megengedi Sárta Mária pécsi hajadonnak Csismadia György budapesti lakosai leendő egybekelését, dacára a leány szülői makacs ellenszándékának. Erről a végleges döntésről az anyakönyvvezetői hivatal is értesítetik. Az ülés 10 óra 40 perckor véget ért.

— (Honvédségi áthelyezések.) Liedemann Vilmos, pécsi 8 ik honvédhuszárezredbeli százados, a kassai 5-ik honvédhuszárezredhez, Lévai Kócs Gyula 19. honvédgyalogezredbeli főhadnagy és dandársegédtiszt pedig a 82 ik gyalogezredhez lett áthelyezve. Rapun Lajos pécsi 19-ik honvédgyalogezredbeli hadnagy és Haydu Károly székesfehérvári 17-ik honvédgyalogezredbeli hadnagy kölcsönösen áthelyeztetettek.

— (Névmagyarosítás.) Neumayer Géza, dályoki illetőségű s ugyanottani lakos vezetőnevet Ujlakira magyarosította.

— (Katonai kinevezés.) Matiejka Lipót századost a pécsi 8 ik honvédhuszárezredhez népfelkelési nyilvántartó tisztnek nevezte ki a honvédelmi miniszter.

— (A pécsi kath. legényegylet) felhívja pártoló tagjainak figyelmét azon kedvezményekre, melyek mellett augusztus hó 16. és 21-ike közt a magyarországi kath. egyesületek nagygyűlése alkalmával a kiállítás megtekinthetik. Két forint részvételi díj ellenében, mely jelentkezéskor előre fizetendő, a következő kedvezményekben részesülnek: Kedvezményes vasúti jegyek ide és visszautazására. I-od osztályon II-od osztály, a II-od osztályon III-od osztályú jeggyel, a III-od osztályon pedig II-od osztályú féljeggyel utashatnak. Kedvezményes belépő-jegyek a kiállítás területére, 5

— Siessen nagyságos asszony, — hadart a bolondos leányszó, — a fiatal nagyságos ur immár nagyon türelmetlen.

Az asszonyka nagyfejű cyclamencsokrot vessz kezébe. Karját pedig a fő rje karjába fűzte.

Elmentek a Rivierára, a narancsfák alá. Ott is mindig Heine verseket olvastak.

A váci Duna balpartján nagy sárgaház ablakai merednek a hőmpölygő víz szőke testére. Az ablakokon vasrostélyok.

Egyik-másik rácsos ablakon eleven Velasquez-képek bámulnak az elegáns hajóra, melyet a fodros hullámok játéki könnyűséggel ringatnak hátukon.

A hajó fedélzetén szőke asszonyka hallgatja a panaszos nótát, melynek akkordjai oly fájón rezegnek, szállidogálnak a nagy sárgaház felől a párás légen át a csöndesen uszó hajóhoz. Így a nóta:

Törvin'tevő bíró háza de sárga,
De sok hamis törvény megkésztül nála.
Hamis törvény hej a legényre szól,
Mer' elviszik rabnak szegényt a lánytól.

A szőke hajú asszony sok szép nótát, lágyan csengő olasz nótát hallott nácsutjában a velencei gondolákon, firenzei olajfaligetekben. De ilyen szépet még nem hallott. Én ám a nóta, szivhez szóló szép nóta! Sikolytja:

belépti-jegyből álló füzet 2 frt 50 kr. helyett 1 frtért. Olcsó lakások, köztük azokban egy egy 30 kr., elkülönített fülke 72 k. naponként, külön azok kedvesmennyes áron. Olcsó ellátási jegyek s egyéb kedvesmennyek a kiállításnál egybekötött látni valókhoz. Jelentkezés ideje jun. 15, legkésőbb 20 ig tart. Jelentkezhetni és értekezhetni vasárnap június 14-én d. e. 11—12-ig valamint naponként este az egyleti helyiségben, napközben. Igas Béla dr., egyleti m. elnöknel a szemintériuban.

— **(Egy havi rend.)** A polgármester jelentése szerint május hó folyamán a közigazgatási iktatóba beérkezett 1719 ügydarab, melyből 1627 intéztetett el; a kapitányági külön iktatóba beérkezett 1644 ügydarab, a miből 1530 intéztetett el. Bűnügy volt 12, vétség 34, kihágás 87, cselédkönyv kiadatott 16, igazolvány 12, iparigazolvány 16, letartóztatva volt 135, toloncolva 41, a szállodákban 633 idegen fordult meg. Emleltésre méltó esemény a múlt havi nagy esőzés, mely a szőlőutakat annyira megrongálta, hogy azok legnagyobb része járhatatlan és éppen azért helyreállításuk égető szükségé vált. A lefolyt hóban utadó címén 3998 frt 60 kr., vagyis 54 frt 24 krral kevesebb folyt be, mint az előző hóban.

— **(Pécs város közegészségügye.)** A városi tiszti főorvos jelentése szerint a lefolyt május hóban a közegészségi állapot általában véve elég kedvezőnek mondható, mégis azon okból, hogy a halálosások száma 1—2 esettel szaporodott, csekély hanyatlást jelez. E hóban tulnyomólag a légzőszervek bajaival találkozunk, melyek leginkább az agkoruaknál s a mellbetegséggel sújtottaknál léptek föl kissé nagyobb számmal. Heveny fertőző kórok közül csak a croup és difteritisz szaporodott pár szórványos esettel. A kórházi betegforgalom 21 esettel apadt, a mennyiben április hóban 599, májusban csak 578 beteg ápolatott. Élve született a város területén 106 gyermek, meghalt 107 egyén. Köszölkösten 133 egyén látatott el gyógyszerekkel. Védhimlővel be-

— Jaj, mintha tüske, hegyes tüske szurkálná a szívemet!...

Szenvedvén, liheg, gyöngye teste fáradtan piheg a madonnaképi szép asszonynak.

Vadonerdő mélyében, podári park közepében, bent a nagy kastélyban, ott is az aranyos falu, gótives kápolnában cimerez katalakon, eser gyertya sárga lángjai között kiterítve fekszik valaki.

A kastély négy tornyán nem kukorékol immár a négy vaskakas. A medvék is úgy alszanak, mint a subám gallérja.

A halottat hét nap múlva árokháton nőtt csipkerózságból készült kocsihoz tették. A virágkocsi elé meg hét vadgalambot fogtak, akik meg se álltak, míg csak egy fűzfa alá nem értek vele. Itt letették a koporsót, aztán sok-sok falevelet szedtek össze, ezekkel takargatták el a halottat. A fűzfának meg elmondták, hogy ki fekszik árnyában.

A fűzfának megessett a szive a történeten. Ráhajolt vékony galyaival a sirhalomra és éjjel-nappal könyezett.

De a selyemhajú asszonynak sirjában se volt nyugvása. Hetednapra egy tüskés akácokor nőtt ki a szive közepéből.

Eddig a battisstruhás kis leány meséje. Ugy-e szép volt?

oltatott 684, újraoltatott 149 gyermek. A pékműhelyek valamennyien megvizsgáltattak, 5 ellen emeltetett alapos kifogás. Az élelmi piacok naponta megvizsgáltattak, emindössze egy kosár gomba és 20 kgr. romlott hus kobestattott el. A trachoma 4 iskolás gyermekben kimutatott; egészségtelen lakás mindössze 3 lett kifüvesítve hatósági asszisztenciával.

— **(Köszadók május havában.)** Pécs város területén a lefolyt hóban egyenes adók címén befolyt 49.193 frt 78 kr., a múlt év hason időszakában 45.666 frt 65 kr., tehát az idén 3 527 frt 13 krral több; a folyó év elejétől május 31 ig bezárólag összesen befolyt 133.908 frt 02 kr., a múlt év hason időszakában 126.754 frt 73 kr., tehát 7.153 frt 29 krral több. Kende (Kohn) Alfrédnek hadmentességi díj mérséklése iránt való felfolyamodása elutasított és a kirótt 24 frt évi adóösszeg helybenhagyott.

— **(Tűszoltók mulatsága.)** A Zsolnay gyári tűszoltók zenekara f. hó 14-én (vasárnap) a Nemzeti Sörözőkban nyári mulatságot rendez. Belépti-díj 20 krajcár. A mulatságon délután 3 órától 7 óráig séta-zene lesz; este pedig lampion-világítás.

— **(Ajándék a múzeumnak.)** Szép ajándékkal lepte meg a kir. kereskedelmi múzeumot, a mennyiben csaknem ezerre menő régi ezüst pénzeket küldött Budapestre a nevezett múzeumnak bizonyos Halla János nevű kereskedő, a mely tette valóban dicsőretet érdemel.

— **(A kiskozári országut kiépítése.)** A mai közigazgatási bizottság mindenben magáévá tette a polgármester javaslatát, melyet a kiskozári ut kiépítésére nézve tett. A főmérnök a szükséges tervet és költségvetést elkészítvén, e szerint a 649.6 m. hosszú utvonálnak 4.5 m. széles makadám burkolattal való kiépítése a földmunkával és partbiztosítással együtt összesen 4 196 frt 58 krba kerülne. A 3.936 frt 58 krral előírányzott föld és makadám munkálatokra f. évi június 9 én zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatott, melyen a munkák teljesítését Papp István vállalkozó kapta meg 19% engedménnyel.

— **(Az árvák pénze.)** Pécs város árvaszékének kezelése alatt állott május hóban készpénzben 12.750 frt 57 kr., takaréktári betétekben 66.315 frt 90 kr., magán kötvényekben 428.934 frt 52 kr., értékpapírokban 110.843 frt, tartalékalapban 22 746 frt 33 kr., ékeserek s drágaságokban 2.365 frt 30 kr. Összesen 643.955 frt 62 kr. A hó folyamán ebből kiadatott 34.829 frt 57 kr. érték.

— **(A fogház lakói.)** A pécsi kir. ügyészség felügyelete alá tartozó központi fogházban május hó utolsó napján a rablét szám 149 főre rugott, ezek közül 123 férfi, 26 nő. Az elvezetés ellen panasz nem merült föl. A szállítónak elvezetés címén május hóra 524 frt 71 kr. fizettetett ki. Az egészségi állapot kielégítő, haláloság nem fordult elő.

— **(Az a bizonyos pír.)** A rendőrbiztos egy leánnyal vessződik. A gazdája panaszolta be, hogy meglopta. A leány tagadott. — Nem ismerem be semmit — ugymond — én nem loptam. A biztos előkeresi

legügyesebb kereszkérdéseit, de semmire se tud menni velők, mert a leány állhatatosan megmarad a tagadás mellett. A vádlott egy percre kibebeszeti a szobából. A biztos odaszól a gazdához: Azt hiszem, ez a leány ártatlan. Miről hiszi a tekintetes ur? Arról a bizonyos pírről, mely az arcán honolt s a mely pír a legnagyobb bizonyítéka az ártatlanságnak. A gasda csóváltatja a fejét s azt mondja: Kérem, én más nézetben vagyok. Azt a bizonyos pírt az én tenyerem varázsoltta a leány arcára, mert mielőtt ide bejöttünk volna, vagy kétszer jól képen törtültem. Hiába, a policáj sem mindentudó.

— **(Sótolvaj.)** Ebben a megszorult világban sok minden hiábavalóságra rávetemedik a szegény ember, ha becstületesen akar megélni. Az sem utolsó bizonyítéka az igazságnak, hogy egy gyanus kinésztű egyén a mai hetipiacon Bekercs Gábor pellérdi lakos kocsijáról le akart emelni egy tizennyolc kilónyi kósót, melyet a gasda hasa szándékozott vinni a szarvasmarháinak. Már már sikerült is a lopás az ismeretlen embernek, mikor Bekercs épen visszatért kocsijához, melyet pár percre magára hagyott, míg egy közeli boltban bevásárlásokat tett. A tolvaj meglátva a gazdát, nyomban kerekelt oldott s úgy eltűnt, hogy nem bírták elfogni. Különbben a gasda nem is nagyon bánta, hogy a tolvaj menekült s csak annak örült, hogy a sőt is el nem vitte magával.

— **(Érik a cseresnye.)** A piac szezon-cikke most határozottan a cseresnye. Ezek a mosolygó piros szemek kandikálnak ki a kofa nénikék kosarából, csábitva a gyermekhadat, mely ott lézeng a piacon. Múskor már május vége felé literessámra mérték, de idén kissé megkésztett az érésel. Hanem annál kedélyesebb és kívánatosabb a gyermekeknek. Vessik is a mamák és a kofa nénik adják is szívesen, most még „csak“ 20 krajcár egy liter.

— **(Medárd.)** Június 8-ára esik Medárd napja a kalendáriumban. Valami régi profécia fűsződik Medárd nevéhez. Azt mondják ugyanis, ha Medárd napján eső esik, akkor negyven napig esőre van kilátás. Szepelve vártuk tehát, hogy miként viseli magát Medárd. Szinte féltünk, hogy az égen kalandozó felhők egyszer csak örömkönyeket hullajtának reánk. Azonban az idő megemberelte magát. Meleg volt, mint kánikulában szokott lenni. Az emberek izzadtak, az aszfalt olvadozni kezdett. Mindeneket egybevetve, a negyvennapos esőre nincs kilátás.

— **(A budapesti ut kára.)** Tancos János, pécsi illetőségű munkás, szinte kíváncsi volt nagyon a millenniumi kiállítás szépségeire s ezért felutazott Pestre. Persze azon spekulált, hogy ott keres majd munkát és munkaszünetes vasárnapokon a kiállításban gyönyörködik, de ember tervez — munkakönyv végez. Mikor felért Pestre és helyet akart keresni, nem találta sehol a munkakönyvét. A munkakönyv elveszett valahol az uton, vagy még inkább Pest utcáin a zsebéből s mivelhogy anélkül nem fogadták fel munkába, bizony szépen vissza kellett neki jönnie. Itthon astán új munkakönyvet kapott, az elvesztettet pedig semmisnek jelentette ki a rendőrkapitányság, nehogy ha

valaki megtalálja, még holmi huncutság elkövetésére használja fel.

— **(Méh-tolvajlás.)** Folyó hó 8-án virradóra Dianovszky Lajos, magyar-öröghi lakostól egy kaptár méhet elloptak. A károsult bejelentvén a méh tolvajlást a csendőrségnél, az a nyomozást megindította a valóság alá is vett egy gyanuba fogott embert, az azonban igazolván magát, a méhtolvajlás tette se máig is ismeretlen. Node majd keserű lesz még annak a lopott méhek mése!

— **(Agyonlőtték.)** Berkesd, baranyai község egyik filiálisában, Perokeden, a község határában, agyonlőve találták a napokban Domonkos János, helyettes bírót, a kinek megdöbbentő esete felől még nincs tisztában a hatóság. Bizonyára bosszú műve a gyilkos tett, a mennyiben nevezett helyettes bíró néhányval szemben erélyesen járhatott el hivatalában. Mert akár enyhe, akár szigorú a bíró valamely községben, mind a két körülmény baj. Ha enyhe, egyes nagyképűsködők unalmas pirongatásainak céltáblája, ha szigorú, akkor meg némely felbőszült paraszt véres bosszút áll rajta.

— **(Meggzökött tolvaj.)** Saiche Róbert műkertész valahol Gross-Meseritschben látta meg a napvilágot, onnan azonban kora fiatalságában elkerült s mikor a műker-tészetben teljes jártasságot nyert, Pécsre vándorolt és itt nyert alkalmazást. Saiche Róbert azonban a virágok gondos ápolása közben egyébre is gondolt s ily gondolatai végre

testet nyertek s egy szép napon arra vitték, hogy meglopta a munkadóját. Lopás büntetésért került astán ügye a pécsi kir. törvényszék elé, magát az ítéletet azonban nem várta meg, hanem egy szép napon csak meggzökött Pécsről. A királyi törvényszék most körözteti a esőkevény műkertészt, a kit ha elfognak, becsállítják a kir. ügyességhez, a hol műkertészettel bajosan foglalkozhatik.

— **(Zuhany alá.)** Vas József, napasámos tegnap délután valamelyik pálinkamérésben alaposan a geberduszos üvegek fenekére nézett s ilyen állapotban a Majláth téren egyszerre csak leverte a lábáról a pálinka s elterült a földön eszméletlenül. Ott feküdt egy darabig, mikor egy rendőr meglátta s költögetni kezdte. De bizony Vas József akkor sem ébredt volna fel, ha monitorok lövöldöztek volna mellette ágyúikkal s így mit volt mit tenni, mint egy hordágyat kivitetni két kollegájával a városháza udvaráról, abba belefektetni az öntudatlan embert s astán besétálni vele a városi kórházba. Ott, hogy feleszméljen, a zuhany alá tették, de bizony a jéghideg víznek is szivósan ellenállt a részesége s csak vagy egy fortály órai zuhanyozás után kezdett ébredesni. Akkor is csak az volt az első szava: „brr!” a mi persze a — visre vonatkozott.

— **(Tolvaj pincér.)** Szinotics József barcsi születésű, tizenhatéves pincér, a pikkolók és üveg sörök hordása közben egyszer megpillantotta a kávéházi pénztárosné

esőp aranykarperecét s az a karperec annyira megtetszett neki, hogy egy alkalommal belopósott a pénztárosné szobájába, mikor tudta, hogy az alazik és ékszerreit lehelyezi az asztalra. Szinotics csakugyan alva találta a kisasszonyt, az ékszerket pedig az asztalra téve a kisasszonyra ügyet se vetett, hanem az ékszerket, köztük az aranykarperec is szobredugta s a szákmánnyal meggzökött. A esőkése sikerült is, mert még eddig nem tudták elfogni s most valahol vígan éldegél a lopott ékszer árából.

— **(Testvérgyilkosság.)** Breining Mihály és Breining Ádám mőcsényi, tolna-megyei lakosok rossz testvérek voltak s a gyűlölet annyira vitte Breining Ádámot, hogy Mihály bátyját oroszva lelőtte. A haragra az szolgálta okot, hogy az idősebb Breining Mihály az ősi vagyonból többet kapott, mint a fiatalabb Ádám. A rossz viszonyt csak növelte, hogy Ádámot, hol csak tehetette, bátyja meg-rövidítette. Esért astán e hó 7-én Ádám bátyja házában huzta meg magát az istálló mellett s midőn éjjel 11 órakor Breining Mihály az istálló ajtaját be akarta sárni, a lesből előugrott a haragos testvér és oroszva hátulról nekiszegeste puskáját. A golyó halálosan találta a testvért, a ki rövid szenvedés után kiadta lelkét. A gyilkos megugrott, de a csendőrség másnap elfogta s megvasalva kísérte a szegárdi kir. fogházba.

— **(Eljegyzések.)** Hartl Gyula, pécsvárosi főanyakönyvvezető, jegyet váltott Gyök-hegyi Ilonkával, Gyökhegyi József uradalmi

lehet; nem veszi őt el az Ég, nem lehet oly kegyetlen a halál; inkább saját életét áldozza fél érte, vagy együtt hal vele, de még ott sem hagyja el. Ne emlegessétek az ifju előtt a mulandóságot; csak kevés van, ki nem veszti el a miatt lelki erejét, s eltajulva nem adja át magát élvezeteknek, sietvén kizsákmányolni az ugyis rövid életet.

Rövid lovaglás után megérkezett a fényes tanács házhoz a kis csapat, melynek falai között várt reájok a kétes jövő: üdv vagy kárhosat; üdv, ha hazájok segélyére kelhetnek, kárhosat, ha tétlenül kénytelenek nézni az ellen diadalát testvéreik felett. Chalil nagyvezér fogadta a fejedelmet s bevezette termeinek egyikébe, míg a hatalmas padisah nem kíván vele szólni. Kiséréte elszéledt a fényeskörű hosszú folyosón, különböző megjegyzésekkel mutatva az egymásután érkező török főemberek öltözéke ünnepélyes arca, s megjele-nése felett.

Mikes még most sem tudta eltávolítani a Zay szavaitól felkeltett rémképeket szívéből, melyekbe elmerrülve arcán fájdalommal állt hallgatagon egy oszlop mellett. Épen arról a gyászról gondolkodott, meg elfogja bárkinek lelkét is, ha övéit, kikért közdött, fáradozott, elveszté s mily árván, magányosan áll az ilyen boldogtalan az életben, midőn egyszerre hang üt meg füleit; csendes, csaknek sutogó volt az, telve félelemmel, vágyódással, édes meglepetéssel és tisztelettel.

— Tartson Isten sokáig ifju uram, hogy méltó legyen azokhoz ott, kik nemzetünknek egy-egy vértanui.

As ifju meglepetve fordult a beszélő felé; rab-

As a mézáros fia ül még ugy-e a fővezéri széken; meglásd, a hadakozás egy fordulata megrázza alatta a fővényt és ő a porbá fog hullani. Helyét ki foglalná el, mint Achmed leányának férje, a hű jámbor és bölcs Ibrahim? Lásd a legalkalmasabb időben jöttek e gyaurok is hozzánk; a császár csak hogy ne kelljen őket segitenie, megfosztja hivatalától a harcias vezért s választ olyant, ki a békét kedveli s ez ismét nem más, mint Aglájja férje, Ibrahim.

— Óh asszony, te imádásra méltó angyal, kit Allah már életemben küldött le mellém huriként az üdv honából. S még téged vetettek meg, mert arcodon rózsák nem nyílnak! Rózsá a sziv, melynek illata kábító, de szuró tövise is van az avatatlank számára. Szép voltál te előttem mindenkor, szép deli termeted' búzke tekinteted, villámló szemeid, csak a tébolyodott mondhatott arcod miatt rútnak.

— E megvetésért kíván szívem elégtételt. Azt akarom, hogy kik szánakozva tekintettek reám, most rettegjenek, kik egykor vonakodtak magukhoz emelni, most lábam előtt porban fetrengjenek, kik nem tiszteltek, mint a szultán leányát, rettegjenek tölem, mint szultánától. A trón az én végső vágyam, Ibrahim, s nem nyugozom, míg el nem nyerhetem.

— Allah legyen neked, te rettenetes nő, irgalmas. Ne mond ki többet ast a kárhosatos esőt, melyért, ha a falaknak is füleik vannak, könnyen fejedet veszt-heted. Ne tedd szerencsétlenné magadat s boldogtalanná engem, kit Aglájjának elvesztése örök gyásszal boritana be. Vagy ha nem bírod elhallgatni szenvedélyes lelked sugallatát, várj jobb időkre, mert a mostani idők

cukorgyári intéző leányával Cenken. — Reich Oszkár, tolnamegyei IV. ik aljegyző eljegyezte Fördös Katinkát, szenci Fördös Vilmos megyei tiszti ügyész leányát Szegszárdon.

— (Tüzek.) Szegszárdról írják, hogy Tolnamegyében egy idő óta roppant gyakoriak a tüzek. Alig mulik el nap, hogy valamelyik városban, vagy községben tűz ne volna. Tegnapelőtt is tűz volt Szegszárdon, de azonkívül Paksról, Dunaföldvárról Hógyészről és Báltassékről is jelentenek tüzeket. A vármegye alispánja körlevelet bocsátott ki, amelyben a legnagyobb óvatosságra inti a lakosságot.

— (A vasuti szolgálatból elmozdítottak újból való alkalmazása.) A kereskedelemügyi miniszter azt az elvi jelentőségű határozatot hozta, hogy a szolgálatból elbocsátott egyéneknek a szolgálatba való visszavétele elvileg nincs kizárva. Ez elvi jelentőségű határozat hozatalára a minisztert a képviselőház igazságügyi bizottságának tárgyalása, valamint a hasonló esetre hozott kuriai ítélet vezették. Minthogy az ilyen egyének a vasutüzleti rendtartás 4. §-ának utolsó bekezdése értelmében mindenkor csak a miniszter különös engedelmével alkalmazhatók újlag, minden egyes, kivételes és különös figyelmet érdemlő esetekben, ha a vasutintézet az újból való alkalmazást a vasutüzlet biztonságának veszélyeztetése nélkül megengedhetőnek véli, a miniszterhez esetről-esetre tüzetesen indokolt

és az elbocsátás körülményeire részletesen kiterjedő javaslat teendő.

— (Megharapott gyermek.) Csike Ferenc egy kilencéves kis fiú, tegnap este a Basa-malom melletti úton haladva, egy kóbor-kutyával találkozott. A gyermek a kutyára rá is akart ijeszteni, az azonban neki rohant és kezefejét megharapta. Aztán tovafutott és nem is lehetett megtudni, hogy kinek a kutyája volt. A fiú sebet dr. Ludwig Ferenc tiszti orvos megvizsgálta s hogy minden bajnak elejét vegye, a sebet kiégette. A fiú sértülése azonban jelentéktelen, a mi bizonyára nem éri, ha a kutyát fel nem dühösti.

— (Párbajozók odysseája.) Volt a mi szintársulatunknak a télen egy élehangú kóriatája, a ki nagy előszeretettel alakította az alabárdos heroldokat s beillett volna imádkozónak az óbudavári Konstantinápoly mecset-tornyára. Mi a sikkes Parányi néven ismertük, pedig igazában Landgraf Ferenc volt a neve. Nos hát a Landgraf-Parányi ur, a ki különben pécsi születésű, 28 éves, volt vasuti tisztviselő — jelenleg pedig kórista valahol, legalább a vizagálóbíró előtt ismeretlen vidéken — egy szigetvári kirándulása alkalmával összetalálkozott Bertelmann Endre gyógyszerészességgel. De nemcsak összetalálkozott, hanem össze is szólalkozott, a minek a vége — századvégi gentlemann szokás szerint — természetesen párosviaskodás lett. A párosviaskodás karddal folyt le és sebesülésekkel is végződött, a mi

után a két párbajozóhát fordított egymásnak, de még Szigetvárnak és az egész Dunántulnak is s az egyik legutóbb Trencsénben alakította nagy művészettel az alabárdos heroldokat; a másik pedig Hajdúbőszörményben csinálta a recepteket orvosi rendeletek szerint. A párosviaskodás természetesen nem maradhatott titokban s a szigetvári járásbíró, mint vizagálóbíró, megindította a párbajozók ellen a bűnvádi eljárást. A kaposvári törvényszék el is ítélte a két párbajozót egypár napi államfogházra, az ítéletet azonban azok megfelebbezték. Így a pécsi kir. ítélőtábla elé került az ügy s itt is végérvényes elintézését nyervén, most már a két elítéltnak le kellene ülnie a rájuk mért büntetést. Igen ám, de ők azóta igazi odysseáját tették meg a vándorlásoknak és nagy előszeretettel voltak rajta, hogy valahogy nyomuk vesszen. E törekvésüket el is érték, mert ime ismeretlen manapság tartózkodási helyük s a szigetvári járásbíró országosan körözteteti őket. Ha a körözvénynek foganatja lesz s a két párbajozó megkerül, szépen beviszik őket a kaposvári ügyészséghez, a hol a fogházban kinyugodhatják ismeretlen vidéken tett vándorlásaik fáradságait.

— (Megrendítő haláleset.) Tegnap este hét óra tájban megrendítő hirtelen haláleset történt, mely a pécsi társasélet egyik kedvelt alakját ragadta el körünkől. Tantosy Ferenc, a pécsi kir. ítélőtábla segédhivatali igazgatója, a hirtelen halál áldozata, aki tegnap este, rendes szokása sze-

éltünk egére hamarosan zord vészfellegeket gyűjtenek, melyekből egy pillanat alatt lesújt az öldöklő villám...

Nem is gondolta a jámbor Ibrahim, hogy mily közel vannak azok a vésses felhők s hogy azt sujtják villámukkal, kit ő éppenséggel nem remél, legkevésbé sem gyanította.

Néhány napra Rákóci megérkezte után bevonult Drinápolyba Chalil nagyvezér, ki mészáros fiából emelkedett oly magas állásra, melyen a sors egy ép oly eszes, mint vitéz ellent állított vele szembe, Jenőt, a savoyait, ki egymás után aratta a török sereg felett a diadalt. Ezért mondhatta róla a szultán leánya, hogy nemsokára megremeg alatta a fővény s ő le fog bukni a porba, honnan felemeltetett.

De még most hatalmas birtokában volt Chalil, ki elé már nem küldhette az udvari kapitányt a kalmakán, hanem maga fogadta ténynyel, hódolattal; seregében voltak magyar vendégei is, kiknek tudtára adta a fővezér, hogy a császár is közelg a város felé s mihelyt megérkezik, rögtön kihallgatásou fogadja őket.

Végre eljött a várva várt nap, melyet két lény várt nagy érdeklődéssel; az egyik a hazája sorsán aggodó Rákóci, a másik a fényre, ünnepeztetésre kíváncsi Mikes volt, ki gyorsan megbarátkozott új helyzetökkel, különösen, miután látta, hogy urának nyugalma is egy kevésbé helyre áll.

Már felszerelve állottak a telivér arabs mének a ejedelem lakása előtt, s összegyűlve a bujdosók, midőn végre megjelent Rákóci, követe Mikestől. Mindkettőjük arcán öröm, a remény öröme ragyogott, s mihelyt megindult a menet a tanácsház felé, hol a hatalmas diván

össze volt gyűlve, rögtön az ifju mellé ugrott Zay, hogy kérdéseivel ostromolja.

— Tehát csakugyan megyünk a császárhoz öcsém?

— Amint látja kedves bátyám.

Van remény, ugy-e, van, van; miért is lenne oly vidám másképp a fejedelem?

— Óh bátyám, melyikünk ne remélné mindig a legjobbat? Hiszen a remény az az örök hatalom, mely megvédi szívünk békéjét a lét ezer ceapása ellen; a remény, ha párosul élő hittel, igaz szeretettel.

— Kardomra, arany szád van öcsém; szeretném csókkal illetni lelkes szavaidért. Még egy kérdést, mely egyedül rád vonatkozik. Tudod-e mily következménye lehet ez utunknak reád s mindnyájónkra nézve? Ha sikertelenül járunk, ha nem kapunk segílyt, itt kell maradnunk, innen kell néznünk elnyomott nemzetünk nyomorait, mi elviselhetjük, mert majd csak eljön a könyörülő halál értünk, de belőled, belőled mi lesz öcsém?

Az ifju arcának pirját egy pillanatra halavány sápadtság váltá fel, alig bírta fenntartani magát nyeregében. Egy sohasem tapasztalt érzélem vonult át szívében: megborzadt. Megborzadt a halál gondolatánál; kinek is ne szorulna el kebele e hatalmas zsarnok nevének említésénél, ki nem hagy kiméletlenül semmit, letarol reményt, és kétséget örömet és fájdalmat egyformán?

Hiába törekedett már Zay uram, hogy felvidítsa, nem sikerült neki. Olyan különös féltékenység uralkodott szívében, melynek tárgyát az a nagy alak képezte, ki ott lovagolt előttük büszke nyugalommal. Ah, nem

rint, a hivatalos órák végével a nemzeti kaszinóba ment s ott több jóbarátja társaságában a cukrászdába tért be s uzsonnakévéja fogyasztása közben élénken beszélgetett. Egyszerre orrvérzése támadt és azt elállítandó kisértett a kaszinó folyosójára, s ott a vizvezeték mellett egy ládára leült. Alig ült ott azonban pár percig, mikor orrán és száján is elkezdett a vér ömleni; fel akart állni, de nem birt s összeesve terült el a földön. Mikor segítségére siettek, vére még akkor is folyt, de ő maga már eszméletét is elvesztette. Megrémülve siettek orvosi segítségért; a kaszinóban jelenlevő Folly Emil és Kaufér Mór orvosokat, majd Ludvig Ferenccs és Tolnay Vilmos városi tisztiorvosokat is előhívták; ezek azonban már csak a beállott halált konstatálhatták, a mit vérömléssel összekötött szívszélhűdés okozott. A rendőrségről maga Vaszary Gyula főkapitány jelent meg a megrendítő haláleset hírére és ő intézkedett, hogy a kihűlt holttestét a kaszinói épületből fedett hordágyon a budaivárosi temető halottasházába szállítsák. A meghalt irásait a kir. tábla elnöki titkára vette magához, a Lukrics-féle házban levő lakását nyomban rendőrileg lepecsételték s kulcsát a főkapitánynál helyezték el, fehér nyári kalapja pedig még most is ott van a rendőrbiztosi hivatalban. A hirtelen haláleset legnagyobb megdöbbenést keltette mindenütt, a mint az esti órákban bejárta a

várost. A negyvenöt éves, derék ember beteges volt ugyan, a mennyiben gégebajban szenvedett, de senki sem hitte volna róla, hogy ily hirtelen halál áldosata legyen. Épen a jövő hónapban akarta megkezdeni szabadságát, hogy egy kis üdülést keressen. Tantosy Ferencet ez év elején nevelte ki az igazságügyminiszter táblai irodájából segédhivatali igazgatóvá, aki Pécsre Budapestről került a kir. táblák decentralizációja alkalmával s szorgalmával hivatalfőnökei becstelését, kedves modorával pedig tisztársai és az egész társadalom tiszteletét kiérdemelte. Haláláról táviratilag értesítették Székesfehérvárott lakó anyját és nővéreit, valamint Keszthelyen állomásozó fivérét, Tantosy Sándor honvédhuszár századost is. A Nemzeti kaszinó és a kir. itélőtábla kitűzte halála hírére a gyászlobogót.

TÁVIRATOK.

— **A delegációkból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A magyar delegáció külügyi albizottsága Tisza Kálmán elnöklete alatt tartotta ülését. Tisza fölveti a kérdést, hogy a külügyminiszter a magyar albizottságban is tartson expozét. Falk Miksa előadó kijelenti, hogy hivatalos tudomása nincs az osztrák delegációban tartott expozéról, de ha a delegáció

tagjai az ottani expozét ismerik, úgy azt újból előterjeszteni fölösleges. Sa massa József egri érsek helyesli ezt a nézetet, de csak úgy, ha Goluchowsky külügyminiszter kijelenti, hogy a hírlapok idevágó közlései helyesek. Goluchowsky Agenor külügyminiszter kijelenti, hogy igenis helyesek. Falk Miksa megnyugvással fogadja a külügyminiszter politikáját és bizalmat szavaz neki. Gyurkovits delegátus örvend, hogy a külügyminiszter a béke politikáját követi. Jókai Mór kéri az interparlamentáris béke-kongresszus támogatását. Goluchowsky erre nézve ígéretet tesz. Berzeviczy Albert Románia tulzóját nagyobb figyelemmel kívánja kísértetni. Tisza István Oroszország politikájával foglalkozik. Hodossy Imre és Keglevich István gróf Törökország helyzetével foglalkozik, utóbb a keresztények védelmére együttes eljárást kér. Csernatony szerint a nagyhatalmak törekvéseit egyesíteni nem lehet, mert titokban mindegyik más célt követ. A török-viszonyokat sem lehet a keresztények szempontjából megítélni. Több föl-szólalás is történt még, a melyek után a költségvetést megszavazták.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Csukás Zoltán épület-, horgany- és diszmű-bádogos

Pécsett, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz“

ajánlja saját készítményű

erős fürdőkádjaikat

legjobb szerkesztű

jégszekrényeit,

szagtalan

angol closettek fölállítását,

nagy választéku

konyhaberendezéseit,

tető és torony fedések,

tető csatornák

és ezink ornamentikai munkák,

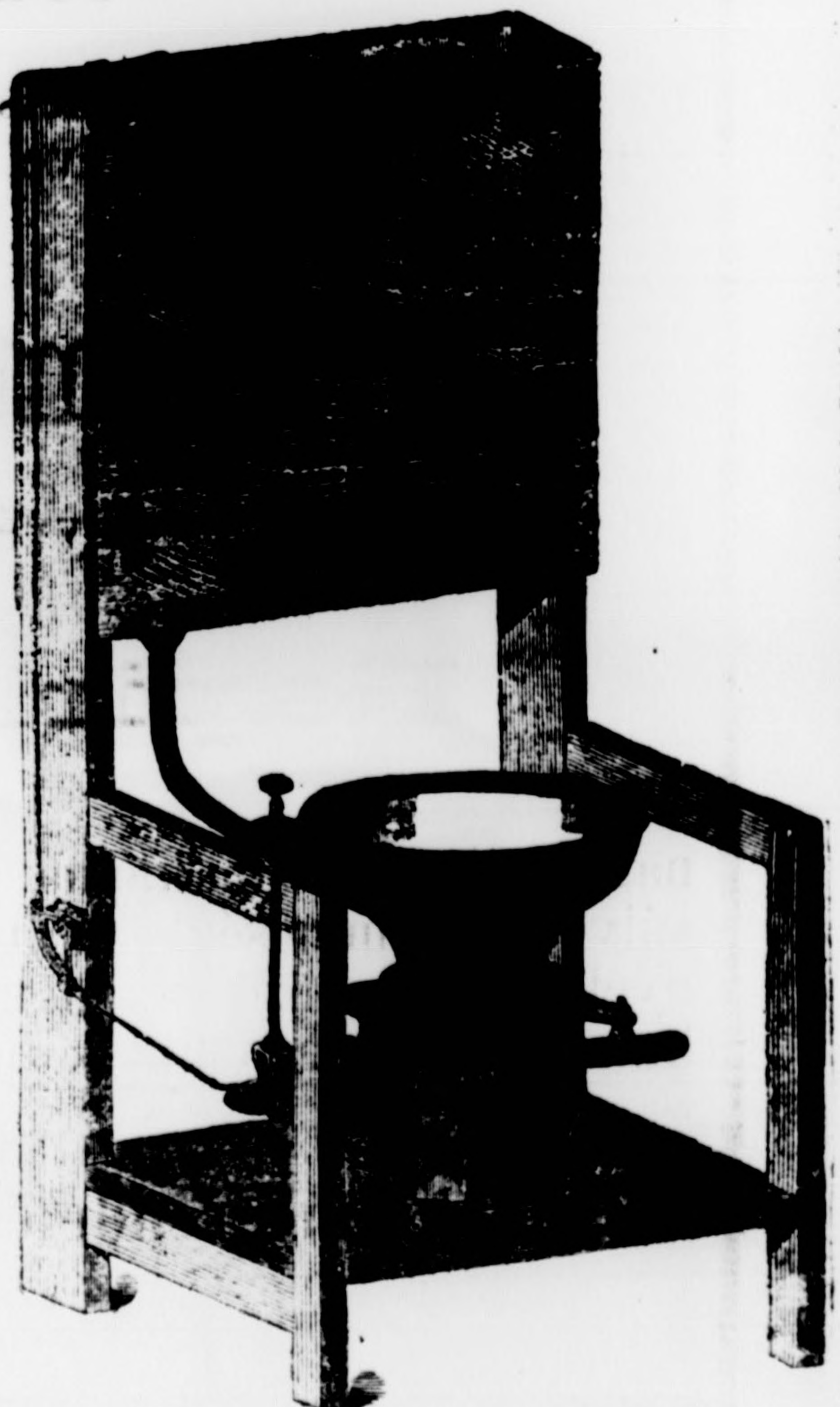
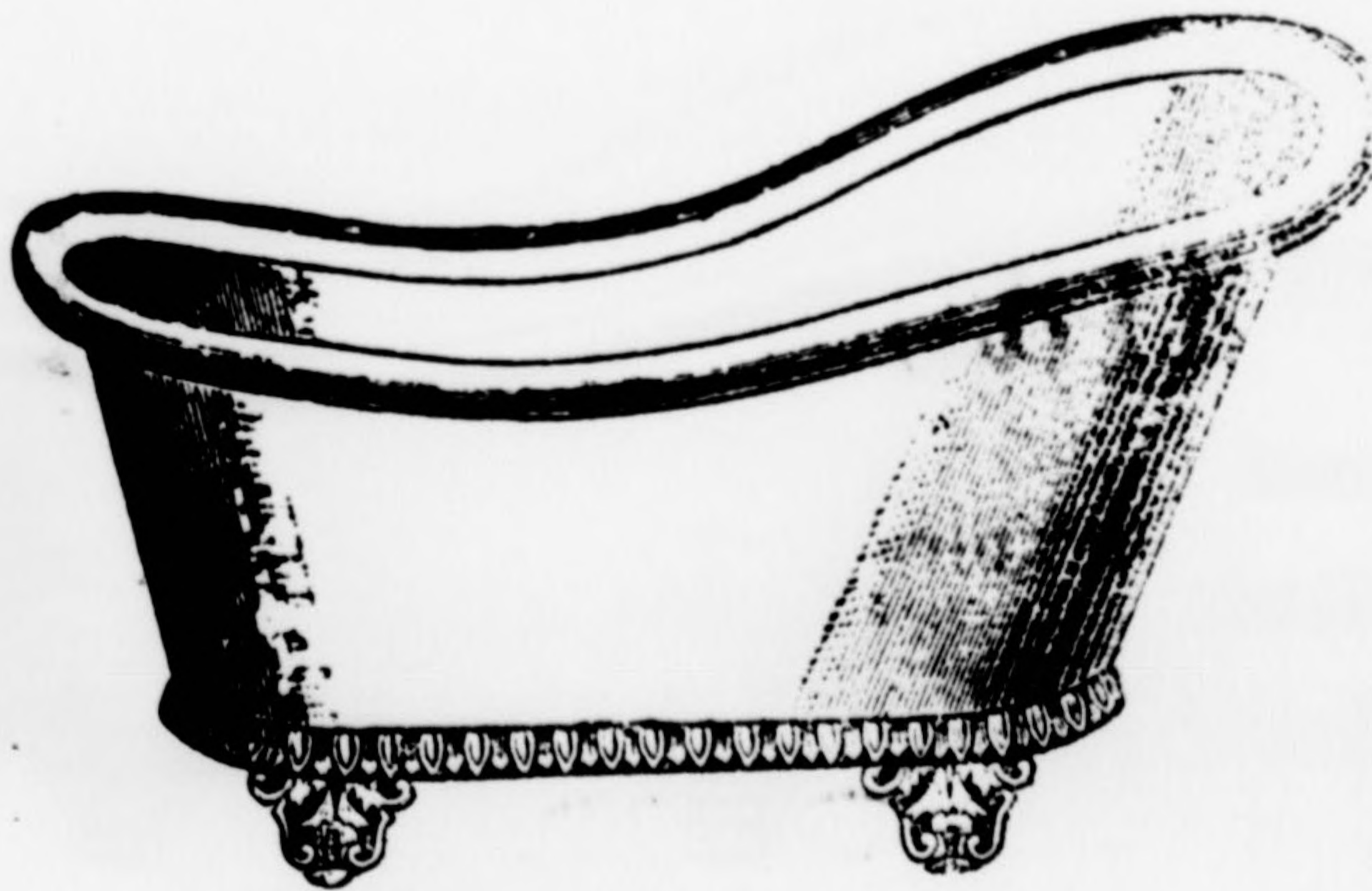
csatorna javítások

és

festések

a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.

Fürdőkádokról, háztartási és teljes konyha-berendezési cikkekről kívánatra képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.